HOŘKÝ ROMÁN

Román z moderního života
od KARLA LEGERA.

A vedle nich dlouhý manžel dále pokračoval, rozjasněn vínem i my. Děkuji! — "Čím nám Čechové mohou imponovat! Jste rozumný dvořák, pane účetní, nemají vás klidná úvaha. Nám imponuje Němec svojí energií. Angličan prozíravostí, Francouz intelligencí. Rusa prohlížíme, ale nebojíme se ho. Maďary vedeme za nos. Ale Češi! Moci nemají, bohatstvím se z daleka nám nevyrovnají, vzdělání také ne. My svoji vzdělanost dovedeme využitkovati pro sebe prakticky, vaši vzdělaní lidé tlukou se o gramatiky a slovíčka. Ustupujeme těm, kteří nás předčí chytrostí, nebo zastraší přemocí ..." Uklidil se, upíjeje pomalu červeného vína.

Pod stolem střevíček paní Sáry dotekl se Emilovy nohy. Krasavice sklopila oči, vtiskla bílé zoubky do rtu, ruměnec jí na tváři zahořel. Ale lehounké stisknutí Emilovo opětovala. A když zvedla dlouhé brvy, z hloubky očí zašlehlo to k němu plamenem. Emil úsměvem odpověděl a jakoby bedlivě poslouchal výklady manželovy, naklonil se k němu.

Pan Štajner pokračoval: "Ale Češi? Je to přece jen holubičí národ, nesluší jim, když si hrají na nesmiřitelné. Viděl jsem včera ten protestní průvod, jak bylo všude znáti nerozhodnost, dělanost! Vždyť ani žádných politických písní nemáte — jen věčné "Hej, Slované!" a pak už jen měli Hajsovu odrhovačku, starou třicet let:

"Já jsem v Čechách narozený,
otec matku mám,
proto mé dědické právo
není žádný klam!"

A tou písničkou chtěli imponovati Vídni!" Starý pán se rozechechtal nad svou skleničkou. I Emil se usmíval, cítil oba střevíčky paní Štajnerové na své noze. —

Když pan účetní odcházel z vily, před vraty právě zapřahali vraného koníka do lehké kolesky. Paní Sára byla připravena vyjet si do města, pozvala Emila, aby usedl vedle ní a sama — otěže v ruce — bičíkem švihla koně. Lehounký vozík letěl s rachotem. Kůň ulekl se něčeho, počal se plašiti, bylo vidět, že něžné damské ručky jsou slabé udržeti jej na uzdě, a paní Štajnerová v úzkosti a přece s úsměvem rozmarným ohlédla se po svém průvodci. Vstal, sám se uchopil otěží, ale kůň ani jeho neposlechl, nerozuměl neznámému hlasu. A tak tryskem řítila se koleska ulicemi, kde ještě tu a tam na chodníku byly od včerejška střepiny oken, zdům rozbitých. Emil stál pevně, koníka ani už nedržeje, po boku hrdé krasavice. Usmíval se, jak dobří občané z daleka poníženě smekají. Jel s milionářkou! Na rohu ulice, kde byla tabulka s nápisem: "Rychlá jízda městem se zapovídá!" stál policajt; když poznal, kdo to tryskem přijíždí, uschoval se do průjezdu. Pro pány zápovědi neplatí!

VII.

NAD SRÁZEM.

Po jedné straně náměstí tlačily se hlučícím proudem zástupy lidstva na chodníku těsně kolem výkladních skříní, kolem domovních prahů. Jako hejno ryb kolem břehu. Komárovští tomu říkali "naše korso" — dostala-li mladá paní nebo deceruška nové šaty, šla je na korso ukázat. Přišla jednou i paní professorová — dlouho tu již nebyla. Dnes prošla samotna dvakrát, třikrát sem i tam volným krokem, hrdě zvedajíc hlavičku, aby ve světle plynových svítilen bylo vidět pod krčkem démantovou jehlici. Prošla, odešla, ale ve štěbetajícím davu zbyla starost. Odkud ta jehlice? Odkud nové šaty? Snad výhra?

Zdálo se, že onu starost také sdílel komárovský žurnál "Pochodeň", ale na výhru v redakci nevzpomněli. Divný článek se objevil, nikdo nebyl jmenován, a přece všichni se ohlíželi s úšklebkem za paní professorovou a (ještě více) za panem professorem. Rozumí se, že nějaký přítel postaral se, aby professor článek tastrop. "Kdo to psal? Tuhle to leží!" zakřičí. Verner mumlal se dále, ale již jen s jistou útrpností.

"Není to lež — co napíšu, je pravda, do poslední písmeny," řekl pevně.

"Důkazy! Ha! Chci důkazy!" professor poskakoval na krátkých nohách. Verner přistoupil o krok a, hledě na host trochu s výsky, odpověděl mírně: "Důkazy! Mohu je dát, chcete-li?" — Professor vyvalil oči, ruka s holí mu klesla, nohy se zatřásly. Opřen o hůl, chvíli díval se do vyhublého bývalému ředitelovi zábožný, který mumlal se trpce a útrpně kývaje hlavou: "Ne, co chcete!"

Nejisté zatěkal professor očima a sklopil je konečně. "Fi!" odplivl. "Nic nechci, žádné důkazy! Odvolejte! to chci, odvolejte!" Verner pokrčil rameny a pohrdavě se odvrátil, za to professor nabyl smělosti, zabušil holí do podlahy. "Žádné důkazy nechci!" křičel, "nechci důkazy! Já musím nejlépe věděti — lež je to všechno, lež! lež! lež! A nejedná se mne ani o moji paní — ta je jako anděl povýšena nad všechny vaše pomluvy — ale jednáš se tu o čest mého nejlepšího přítele, pana účetního. Tak jej urazit! Takovou lež vymyslit!"

Verner zprudka ohlédl se přes rameno a řekl tvrdě: "Chcete důkazy?"

Professor zatřepetal rukama, zabušil holí: "Žádné důkazy! Hanebnou lež jste napsali! lež! lež! Nic nechci slyšet!" — zakryl si uši a s pohledem plným opovržení ustupoval ke dveřím. "Hanebná lež!" vykřikl na prahu a odešel, dlouho ještě po cestě utíraje červeným šátkem čelo a odfrkuje.

Bývalý ředitel po jeho odchodu zasmál se suchým ironickým smíchem.

Někde v uhlu potkal professor Emila, oči mu zasvítily, hmel ležel a pod paží chytil udiveného muže: "Četl jste tu hanebnost?" tázal se, rozvinuje číslo. "Pochodně".

Emil nějak nejasně zahledel se stranou. "Hm!" usmál se konečně, "nemají co psát, vymýšlejí pikantnosti."

Professor se rozehříval. "Odvážili se tak vás napíchnout! Otřeli se o vás a vaši čest! Co uděláte?"

Emil šlehl stranou očima po starém pánu. "Já?" nějak divně se usklíbil. "Mne se pomluva netkne, ať píšou, co chtějí! Jsem klidný, vím, že jsou proto na světě psi, aby štěkali! A vy, pane professore?"

Starý pán se rozesmál. "Máte pravdu, nač se starat o takové klevety!" A červeným šátkem otřel si oči, uslzené od upřímného smíchu.

Toho dne professor Doubrava nezašel pod zakouřenou klenbu "U jelena", večer zavedl jej Emil do Besedy, mezi pány, kteří zvali se elitou města. Velmi stísněn usedl starý pán v koutečku, cítil, že je tu jiné ovzduší, než tam "U jelena", zde převládala inteligence. Skromně naslouchal hovoru. Mluvilo se také o politice, ale jak střízlivě, kriticky, beze vší vášně a slepého chauvinismu!

"Eh, člověku se hnusí ty věčné národnostní hádky!" rozhorlil se vážný, šedivý pán na druhém konci stolu.

"A kdo je vyvolává?" přizvukoval jiný. "naše politické časopisy! Je to jejich řemeslo: den štvát! Každého sešlehat, zostudit, kdo by se chtěl zastavit a rozumně uvažovat o té bohopusté štvanici, za zrádce ho prohlásit, zničit —! A tak i rozumní, třeba s nechutí, musejí jít s kalným proudem nacionalismu, aby nebyli postaveni na pranýř. Pravím: Zavřít pár redaktorů, noviny zastavit, a byl by v Čechách pokoj, lid už má těch štvanic dost. Rázem by přestaly hádky o jazyk, o nějaké slovíčko na dráze nebo na poštovním úřadě!"

"Tak! Pravda! Noviny jsou vším vinny!" dosvědčil horlivě pan Vrba, který již dávno zlomačněl v této společnosti, "kdyby noviny přestaly vycházet, co dobrých lidí z duše by si oddechlo, nemusili by se přetvařovat!"

Emil se ušklíbl (ten úšklebek zdědil po svém otci — nikdy nebylo znát, mluví-li vážně nebo ironicky): "Dobře děl pan rada: Bohopustá štvanice! Ale to je to, že my sami se stydíme čistou pravdu denní, pořád ještě máme zastaralé předsudky, zápasíme s chimérami. Přetvařujeme se, jako bychom se hrozili každého německého zvuku, a nikdo nemá odvahy veřejně prohlásit čistou pravdu, že je němčina naší druhou mateřskou řečí. Do malých dětí jí vtloukáme ve škole i doma, český člověk se už rodí s tunkem na uši německý. A nejlépe si to!"

Kdosi se rozesmál. (Pan professor viděl, jak pozorně všichni naslouchali, kdykoliv Emil hovořil, a probodl-li vtip, celá společnost dala se hlučného smíchu dříve, než dominoval.)

Trochu sentimentálně dodal ředitel měšťanských škol: "Tak je to, tak! Dříve naši lidé ve veřejnosti chlubili se němčinou, ale doma u krbu vládla česká řeč, český duch — teď na venek se vlastenčí a v rodině rozléhá se vizota!"

V professoru Doubravovi až se dech zatajoval, byly to smělé přímo podvratné myšlénky, které tu slyšel, takhle "U jelena" otevřeně promluvit, jaká bouře odporu by se zdvihala! Myslil si: Hle, intelligence, klidně uvažuje o všem, nerozčílí se.

Ještě někdo pravil: "Čech je jako knoflíček z venkova, který v každém druhém člověku vidí strýčka a chce se s ním mermocí líbat třeba strýček říkal: "Já vás, chviličku, ani neznám!" Vykládá příbuzenské svazky: "Naše kráva se napila z vaší louže!" Tak se vtíráme Francouzům a jiným, a na konec řekne rizinec: "Aha, už vím, vy jste Maďar!" A Čecháček se sladce usměje: "O, ne! Poníženě prosím, já jsem Čech, víte, knoflíčku, ten, co byl roku 1620 — s odpuštěním bil!"

Pokračování.

Jde vám k duhu?

Staré pořekadlo toto znamená, prospívá-li vám něco, přináší-li vám to takový užitek, jaký to přináší mně, svědčí-li vám to, říká se to zvláště o jídle. Mnohý člověk zdá se míti dobrou chuť k jídlu a jí dosti, ale nikterak nesílí; krátce po jídle bývá zase hladovým. To jest chorobný stav, neboť z těla vychází s nepotřebnými i potřebné součástky potravy. Jest tedy třeba dáti dosti síly všemu ústrojí tělesnému, aby konalo svou povinnost. V tomu směru je pouze Trinerovo léčivé Hořké Víno lékem dávajícím plně uspokojení. Nechť jest vaše choroba žaludku nebo střev jakákoli, pokud jest vůbec vyléčitelnou, Trinerovo Léčivé Hořké Víno jistě více vám prospěje, než kterýkoli jiný lék.— Ono osvěží celou zažívací soustavu a přivede ji k pravidelné práci a tedy k úplnému zdraví. Užívejte ho ve všech chorobách, v nichž chuť k jídlu není přirozenou, v nichž stále slábnete nebo jste bledými, snadno unavenými, zádumčivými. V lékárnách. Josef Triner, 616—622 South Ashland avenue, Chicago, Ill.

Významné odporučení.

Paní Františka Hotěk, Otho, Iowa, píše: "Mívala jsem časté bolení hlavy a to od žaludku a od těch čas co užívám Vaše výtečné Léčivé Hořké Víno Medové, cítím se úplně zdráva a protož jej směle každému odporučuji. Posílám si již pro třetí bedničku." Každý by si měl zapamatovati, že víno toto jest tím nejlepším lékem pro žaludeční choroby, nechuť k jídlu, kysání v žaludku, nadýmání a bolení hlavy. Zkuste jej. V lékárnách. Bedničku 12 láhví za $3.00 přímo zašle vyrábitel A. V. Kouba, 2819 Larimer St., Denver, Colorado. 25tf

První třídy
HOSTINEC
zařídil
Václav Šonka,
na rohu 13. a William ul.,

který vykoupil od p. Ant. Francla. Jeho snahou bude obsloužiti své hosty nejlepším ležákem z Schlitzova pivovaru a nejlepšími likéry a doutníky. Chutný teplý zákusek vždy po ruce. Obsluha vzorná. Hlavní stan tarokářů. 25tf

Dobré pivo jest lék
Plzeňské pivo v láhvích
z pivovaru
FREMONT BRW'G CO.
FREMONT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta lihu a proto jest všeobecně oblíbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je! 4r

Metz Bro's Brewing Co.
Nejstarší pivovar v Omaze.
TELEFON DOUGLAS 119.
Vaří nejlepší pivo soudkové i lahvové na celém světě.

STORZ BREWING COMPANY
vaří a stáčí do lahví
TRIUMPH A BLUE RIBBON PIVO.
Nejlepší na západě.
OMAHA, NEB. 19tf

Hotel Praha
otevřen pod novým řízením.
Josef Vaško, majitel.
Roh 13. a William ul., Omaha, Neb.

Vše nové od spodu až nahoru. Nové postele! Nové prádlo na postelích! Nové kuchyňské zařízení. Vše první třídy. Výtečná česká kuchyně. Vzorná obsluha.

Hostinec opatřen jest zásobami výtečných likérů a vín. — Nejlepší doutníky. Výborný Storzův ležák stále na čepu! 27tf

PROČ BYSTE TRPĚLI V TICHOSTI?

Ať jste staří, mladí neb prostředním věku,
MY VÁS MŮŽEME VYLÉČITI.

Naše specialita v léčení všech privátních, nervosných a chroničných chorob jest výsledkem dvacetileté skušenosti. Toto odvětví lékařství bylo naší životní studií. Nikdy neudáváme žádných klamných udání trpícím. Ve všech případech, které přijmeme k léčení, poskytneme úplné a trvalé vyléčení a naše účty jsou vždy mírné.

Mladým mužům, trpícím hrozными následky mladistvých chyb, přinavratíme úplné zdraví.

Mužům přes 40 let, kteří pozorují že jim ubývá životní síly, můžeme dati úplné a trvalé zdraví.

Otrava krve, varikocele, ledvinové a mechýřové choroby, reumatism, neuralgie, žaludeční a jaterní choroby, zlatá žíla, vředy, zvětšení žil a všechny choroby kůže léčíme rychle a trvale.

PAMATUJTE: že píšeme všem našim pacientům osobně v jejich mateřském jazyku a nikdy neprozradíme jejich tajemství.

Poskytneme léky, všem našim pacientům a zasíláme je do všech částí světa.

Pište nám dnes a zdělte nám o vašich nesnazích v úplné důvěře.

PÍŠTE PRO NAŠI NOVOU KNÍŽKU.

Tato se zašle každému zdarma po poště, kdo nám pošle jméno a adresu.

Tato knížka obsahuje v sobě mnohé vyobrazení a jest pravým zdrojem, pro mladé i staré, kteří trpí rozličnými chorobami a slabostami známými u mužů.

Ona vysvětlí rozličné choroby a ukáže Vám jak se můžete úspěšně vyléčiti doma. Vyplňte tento Coupon, vystřihněte a nám jej zašlete.

DR. JOSEPH LISTER & CO.,
B. 74. 22 Fifth Avenue, Chicago, Ill.

Pánové:—Já trpím na.....
(Polepte Vaši postiženost.)

Prosím zašlete mi úplně zdarma Vaši knihu která objasní jak se mohu úspěšně vyléčiti doma.

Jméno.....

Adresa: P. O. ..... Stát.....